

[Økonomiministeren.]

konkurrerende erhverv. Jeg tror faktisk, at denne opgave løses bedst gennem privat initiativ og gennem den bedømmelse, som sker gennem vore pengeinstitutter af lånsørgernes ideer og kvalifikationer. Jeg er bange for, at hvis man overlader prioriteringen af kapitalens anvendelse til et offentligt organ, kan det meget let føre til, at det tværtimod bliver en række hjemmemarkedsinvesteringer, som der står betydelige grupper bag ved og er interesseret i, der får fortrinet.

Ordføreren for forespørgerne (Kampmann): Jeg vil indledningsvis takke boligministeren for hans redegørelse i anledning af forespørgslen. Vi var måske ikke kommet i den processuelle situation, vi nu står i, hvis man havde taget forespørgslen først på dagsordenen og derefter lovforslaget fra boligministeren. Tidsmæssigt var forespørgslen jo stillet først, og jeg går ud fra, at bl. a. foranlediget af den forespørgsel, som vi stillede, kom boligministerens forslag. Derfor er der måske noget i debatten, som er kommet en smule hulter til bulter, men vi kan dog prøve at se det lidt i en helhed.

Jeg synes, det var meget rimeligt, nu da der er gået ca. $\frac{3}{4}$ år, efter at fem store partier indgik realkreditforliget, at benytte den først givne lejlighed til ligesom at vurdere realkreditforliget, og det er den første lejlighed, vi har haft. Det er årsagen til, at jeg ikke alene har beskæftiget mig med det snævre omkring realkrediten, men også med det lidt videre omkring det øvrige kapitalmarked; det synes jeg der var givet en ganske udmærket lejlighed til.

Jeg vil gentage mit konkrete spørgsmål til boligministeren. Jeg rejste det spørgsmål, om boligministerens lovforslag ville få betydning for andre og nye kreditinstitutter, som bestemt ikke har til hensigt at bryde hverken ord eller ånd i realkreditforliget, om man ikke her kan forvente en godkendelse. Jeg nævnte her de tanker, der har været om et kooperationens kreditinstitut. Kan man forvente en velvillig behandling af dette kreditinstitut? Jeg understreger, at der foreligger ikke nogen som helst form for en Investormotivering eller tilsyarende, der er blot tale om at skaffe adgang for kooperationen til realkredit, på samme måde som

man har gjort for en lang række andre besiddere af fast ejendom.

Til hr. Poul Schlüter har jeg ikke ret mange bemærkninger. Jeg finder det forkert af hr. Poul Schlüter, og jeg finder det forkert af regeringens politikere, hvis man alene på denne foranledning vil diskutere realkreditforliget, uden at se på, i hvor høj grad det drejer sig om forbundne kar på dette område. Derfor var jeg mere tilfreds med hr. Ib Thyregods indlæg, som også inddrog bankerne og sparekasserne. Jeg erkender, at bankloven og sparekasseloven og aktieselskabsloven ikke er ressort, for nogen af de her tilstedeværende ministre, og derfor kan jeg måske ikke regne med at få et svar, men jeg vil alligevel gentage spørgsmålet, fordi der i statsministerens åbningstale er stillet i udsigt en revision både af banklovgivning, sparekasselovgivning og akteiselskabslovgivningen. Kunne vi ikke benytte den situation, vi står i i dag, hvor vi diskuterer penge- og kapitalpolitikken, til at få at vide, hvorledes det går med en revision på disse tre meget væsentlige områder?

Derefter stillede hr. Sigsgaard spørgsmålet, om socialdemokraterne vil støtte — hvis forlydenderne bliver en realitet — generelle huslejeforhøjelser. Jeg kan ganske klart svare, at det vil socialdemokraterne ikke gøre.

Jeg vil godt afslutte med nogle kommentarer til økonomiministerens indlæg. For det første vil jeg takke for de klare besvarelser vedrørende de tre udvalg, som jeg sigtede til, bl. a. pantebrevsudvalget, der blev nedsat på realkreditforligets foranledning. Jeg hæfter mig ved, at vi kan forvente en delbetænkning her til foråret. Det er måske lidt langt at gå at spørge, om den kortlægning, som delbetænkningen formodentlig må indeholde, i foråret vil give anledning til direkte forslag af reguleringsmæssig art, på samme måde som vi har gennemført det for realkreditinstitutterne, men jeg rejser alligevel spørgsmålet.

Jeg glæder mig også over at konstatere, at det såkaldte ågerudvalg er færdig — betænkningen var ligefrem i trykken — og at Boss-udvalgets særlige undersøgelse af leasing- og factoringssystemerne ligeledes kan blive færdig her i foråret. Det giver os vel mulighed for en mere omfattende kapitaldebat, når en del af det kortlægningsarbejde,